

потрібно опрацьовувати та максимально використовувати в лікувально-діагностичному процесі. Можливості медичного персоналу щодо своєчасного отримання, швидкої та ефективної обробки великої кількості інформації залишаються на досить обмеженому рівні, що негативно впливає на якість надання медичної допомоги та постановки правильного діагнозу. Тому професійну підготовку необхідно зосередити на формуванні інформаційної культури майбутніх лікарів.

Сьогодні студенти-медики мають вміти виокремлювати з інформаційного потоку лише необхідні знання та навчитися їх цілеспрямовано застосовувати під час вирішення медичних задач і прийнятті рішень. Засвоєння знань про основи інформаційного обміну, про способи накопичення, збереження та передачі інформації різного типу розкривають сутність поняття інформаційна культура, формування якої має відбуватися в логічній послідовності з перших кроків навчання у вузі, починаючи з фундаментальних наук на перших курсах, які дають основу для розуміння та засвоєння клінічних дисциплін.

На нашу думку, досягнення високого рівня інформаційної культури майбутнього лікаря – це стратегічна мета кожного високорозвиненого суспільства. Тому, в умовах зростаючого впливу інформатизації на професійну сферу важливо, щоб кожен майбутній лікар досягнув відповідної ступені досконалості в усіх можливих видах роботи з інформацією: її отриманні, накопиченні, кодуванні та переробці любого виду, в створенні на цій основі якісно нової інформації, її передачі, практичному використанні.

Остренюк Р.С., Блажченко В.В., Паламарчук І.В.

Актуальність використання елементів дистанційного навчання в умовах сучасної освіти

Основою успішного впровадження реформи системи охорони здоров'я України являються висококваліфіковані кадри, що зможуть максимально реалізувати потенціал та вивести на конкурентоспроможний міжнародний рівень вітчизняну медицину. Завдання реалізації реформи охорони здоров'я ставить високу планку для системи вищої медичної освіти України. Це вимагає постійного удосконалення методів підготовки майбутніх лікарів з урахуванням сучасних способів та можливостей для навчання. Важливим фактором покращення рівня освіти є максимальне використання сучасних можливостей технічного забезпечення студентів та можливості доступу до інформації. Перспективними в сучасних умовах є методи освіти, що активно використовують доступ до електронних джерел інформації.

Одним з прикладів таких методів є дистанційне навчання. На кафедрах з теоретичним напрямом підготовки використання елементів дистанційного навчання поряд з традиційною формою дає змогу оптимізувати час безпосередньої роботи студента з викладачем, приділити більше уваги практичній частині. Застосування елементів дистанційного навчання є ефективним в умовах інтернаціоналізації навчання, зменшуючи проблему, пов'язану з різним рівнем володіння мовою у групах та, в зв'язку з цим низькою готовністю частини іншомовних студентів ефективно сприймати

теоретичний матеріал при безпосередньому спілкуванні викладача з групою. З'являються можливості для диференціації студентів за рівнем підготовки, шляхом підбору альтернативних завдань та матеріалів. Така форма розширює можливості для формування запитань та завдань для студентів, використовуючи різні способи навчання, що підвищує самостійність та мотивацію.

Студент, в свою чергу, отримує важливі у сучасних умовах навички самостійного пошуку інформації. При цьому важлива роль викладача полягає в допомозі правильного вибору та диференціації великої кількості інформації, з якою може зустрітися студент. Така допомога може надаватися «он-лайн», в зручний час. Адже готовність майбутнього лікаря до самоосвіти після закінчення ВУЗу, максимально використовуючи сучасні технічні можливості – важливий фактор професійного росту та успіху системи охорони здоров'я в цілому.

Островський В. А.

Підвищення ефективності підготовки спеціалістів медичного профілю з предметів медична та біоорганічна хімія у світлі реформування освіти в Україні

Реформування будь-якої галузі, зокрема освіти, передбачає впровадження заходів щодо підвищення ефективності, покращення якості, що зробить її конкурентоздатною в умовах світу, що постійно змінюється, вдосконалюється і постійно впроваджує нові технології, більш дієві засоби досягнення основної мети – зробити освіту менш витратною у плані часу з одного боку, але простішою і більш ефективною у процесі її здобуття з іншого. Пошук таких нових технологій, засобів, методів – процес безкінечний. Проте одним із таких, що заслуговують на нашу увагу, способів, на мою думку, може бути більш широке залучення студентів до активної викладацької діяльності. Цей підхід використовується у багатьох університетах світу і отримав назву «Tutor-room»: студентам, які пройшли певний курс (предмет) і здобули найвищі результати за підсумком, пропонують 1-2 рази на місяць допомогти у самопідготовці студентам молодших курсів, роз'яснюючи їм більш детально базові поняття з предмету (у межах великих кафедр загальне число таких чергувань може бути значним – тричі на тиждень). Таким чином контролюють і полегшують підготовку студента до заняття. Необхідно зазначити, що робота таких «студентів-репетиторів» хоча і винагороджується додатковими балами (форми заохочення можуть бути різними), проте сильно лімітується університетським викладачем - чітко визначений перелік понять, термінів, завдань, продумана перевірка, викладач складає детальний план таких занять. Цікавим у такому підході є організація осмисленого переходу досвіду від викладача через обдарованих студентів до більш ширшого загалу. До того ж для студентів це виявляється часто більш зручною формою позааудиторної роботи під час підготовки до поточних занять а також до іспитів, особливо на перших курсах, ніж вичитування книжок наодинці вдома або бібліотеці. Досвід використання такого підходу у організації самопідготовки англійських